

ле и радвале ѝ са само тогава, когато съби-
 рале кириите. Най-напредъ разрушителното
 време я разлюляло на страна, а послѣ нѣкакъ
 си я разширило и заровило нейното осно-
 вание дълбоко въ земята; като сухи старче-
 ски очи гледале нейните многочисленни про-
 зорци, на които одавна вече лютите и мок-
 рите зимни вѣтрици и есенните дъждове
 и бури поизмиле и поизвѣтриле вапцанните
 нѣкога си тѣхни черчевега. По покривътъ
 и по стрѣхите расла вече тревица: висо-
 ките и почернѣлите комине са полуразва-
 лиле и представляле удобно мѣстенце за
 гаргите и за врабците, за да виятъ свои-
 те гнѣзда Мрачно и сураво изгле-
 двало това черно здание, което изображало
 изъ себѣ си — тъжно подобие — на глухъ
 и слѣпъ човѣкъ, който е вече живъ умирѣлъ,
 и когото нищо човѣческо не докача, нищо
 го не весели, и нищо не безпокои: стои той
 като гробница на кръстопѣтьтъ и на нѣми-